

یکی از پرفروش‌های نیویورک تایمز

(خنگ) که ماه را نوشید!

کلی بارن هیل
فروع منصور قباعی

۱

جایی که داستانی تعریف می‌شود

نه

یه حادوگر توْ حنگله همیشه یه حادوگر بوده
 می‌شه یه بار هم که شده دست ار شلوع باری برداری^۹ وای حدایا! تا حالا
 چهای نه این سرتقی ندیده بودم
 نه عریر دلم، تا حالا ندیدمش هیچ کس ندیدتش حیلی ساله ما یه کارایی
 می‌کیم تا هیچ وقت محبور شیم نبییم
 کارای وحشتناک
 محبورم نک نگم تو که حودت می‌دونی
 نمی‌دونم عریرم هیشکی نمی‌دوه اوں چرا چههارو می‌حواد نمی‌دونم چرا
 همیشه اصرار داره کوچیکتریں عصو ما رو نبره نمی‌شه راحت ارش پرسیم
 کسی تا حالا اوبو ندیده ما می‌حوالیم حیالمون راحت ناشه که هیچ وقت هم
 نمی‌بییم
 معلومه که وحد داره این چه سؤالیه! یه نگاه به حنگل بدار! حیلی حطرناکه!
 دودهای سمنی، چاهها، آتشعشانهای حوشان و هراتا حطر دیگه هر طرفش
 هست فکر می‌کی ایا اتفاقیه؟ نه! همهی ایا نه حاطر حادوگره و اگه نه چیری
 که می‌حواد عمل نکیم، می‌دونی ناهمون چی کار می‌کنه^۹

جایی که یک زن بد بخت دیوانه می شود

آن رور صح گرلابد، رئیس انحمن برگان، کارهایش را آرام و نا وسوس انحام داد رور قربانی یک بار در سال بود او دوست داشت در صف آرام و آهسته‌ی مردم تا حایه‌ی نمرین شده و نارگشت عمانگیر ار آحا، به بهترین شکل ممکن دیده شود حتی بقیه‌ی برگان را هم به این کارتشویق می‌کرد به بطریش ایکه آدم خودش را حلوبی توده‌ی مردم حوب شان بدهد، اهمیت ریادی داشت نادقت روی گوبه‌های چروکیده‌اش سرحاچ مالید و به چشم‌هایش سرمه کشید دیدان‌هایش راتوی آیه‌نگاه کرد که کثیف ساشدید یا حرده‌عدایی لای شان بمانده باشد عاشق آیه‌اش بود، تنها آیه‌ی موحود در پروتکتریت برای گرلابد برگترین لدت دیبا این بود که چیری فقط و فقط مال خودش باشد او دوست داشت حاص ناشد انحمن برگان دارایی‌های ریادی داشتند که در پروتکتریت منحصر به فرد بودند این ارجوی‌های شعل شان بود

پروتکتریت که بعضی به آن «پادشاهی علف دُم‌گریه‌ای» و بعضی «شهر عم‌ها» می‌گفتند، در محاصره‌ی دو چیر قرار گرفته بود اریک طرف حنگلی ترساک و اسرار آمیر و ار طرقی دیگر مردانی برگ وسیله‌ی کسب و کار بیشتر مردم پروتکتریت همان مردان بود مادرها به فربیدان شان می‌گفتند آیده در مردان است البته به همه‌ی آیده، ولی ارهیچی که بهتر بود مردان در قصل بهار پر ارجوایه‌های گیاه ریزین^۱ بود در تاستان گل‌های ریزین، و در پاییز ریشه‌های

1- زیرین نوعی گناه دارویی